

borttaget et Kringel- eller Bøgelgarn, der hængte paa Nøle paa Landet ved Fjorden nedenfor Uggelhusene, den anden Gang, de kom igjen, have de ei borttaget noget af de paa Landet forefundne Garn; men dog findes ikke det ringeste Spor af, at nogen Nettekens Betjent disse 2de Gange har været med, uagtet at Saadant dog burde være flet i Analogi med Plakaten af 28de August 1790, der udtrykkelig befaler, at ved ulovlig Bundgarns Optagelse i Limfjorden (hvor Fiskeriet dog er ulige større end i Randers Fjord) altid skal være tilstede en af Nettekens Betjente eller en af Øvrigheden dertil beskiftet Person tilligemed tvende Vidner; da dette nu findes at have været efterladt, saa følger det ligeledes deraf, at de indvirende Fiskere vare uberettigede til at anholde og borttage noget Fiske-redskab paa egen Haand og de Frisenvold Løregaard givne Privilegier (forfaavidt deraf er fremkommen under Sagen) give Fiskerne heller ikke nogen Hjemmel dertil, og uden saadan særdeles Tilladelse kunde det ligesaa lidt være tilladt Frisenvold Fiskeforpagtere, som enhver Anden udenfor, paa egen Haand at bemægtige sig Uggelhusenes Beboeres Fiskeredskaber, efter at foran allegerede Plakat var publiceret, uden Medfølgelse af de der anordnede Nettekens Betjente. — Under det Thingsvidne, som i Anledning af dette i Mæret 1795 borttagne Garn samme Aar er bleven ført ved Frisenvold Birkething, er det bevist, at endel af Uggelhusbeboerne, der kom ned til Fjorden til Fiskeforpagteren og de Personer, som vare i Følge med ham, den sidste Gang disse vare der for at indvire, have viist sig grove og brugt en uanstændig Opførsel imod Indvireterne, men naar man paa den anden Side vil betragte, at Fiskeforpagteren, som formelst, var uberettiget til paa egen Haand at foretage Indvisitation, for derefter at bemægtige sig og siden at bortføre Fiskegarn fra de Indstævnte, saa kan man anfæ, at begge Parter have været in culpa, de første, fordi de propria autoritate foretog sig Indvisitationen, og de sidste, fordi de begegnede dem paa en grov og uanstændig Maade; men da det dels ikke er bevist, hvem eller hvormange af Uggelhusbeboerne have gjort sig skyldige udi de Skælds- og Ubequemorsord, hvormed Fiskeforpagteren og hans underhavende Folk efter nogle Vidners Forklaring ere blevene begegnede og tiltalte, og der dels heller ikke fra det Synspunkt er nedlagt nogen Paastand til Straffidelse, saa ville de af Uggelhusmændene udtalte utilbørlige Ord efter slige Omstændigheder uden videre Straf alene blive at mortificere, men iøvrigt kan begge Parter's Forhold kompenseres med hinanden.

Ved et Thingsvidne, som er bleven ført herved Netten, begyndt 8de December 1795, og et do. fra Randers Bythingsret, begyndt den 14de August s. A., er det bevist, at Uggelhusbeboerne drive Fiskeri paa Grundene med Kringel- og andre Garn; mange af Vidnerne have selv været med at fiske med disse Garn, men dog altid paa Grundene, andre Vidner forklare, at de have set disse Garn ligge i Vandet ligeledes paa Grundene. — Naar man nu holder disse Vidners Forklaringer imod de Vidners Udsigende, som efter det i Mæret 1790 førte Thingsvidne have vundet, at disse samme Garn vare af det Slags, som brugtes i Seilbybet for at fange Lax med og store Ørreder, saa kan begge disse, skjøndt forskjellige Vidners Forklaring, efter de logiske Regler dog og bestaa med hinanden, saaledes at Kringelgarn kan bruges til Fiskeriet baade paa Grundene og i Seilbybet. Da nu Fiskeriet paa Grundene ei er nogen Enerettighed for Frisenvold Løregaard, og Uggelhusbeboerne eiheller kan anses deraf at være udelukkede, forfaavidt deres Eiendomme støde til Fjorden, saa kan deres Kringelgarn in genera ei kvalificere sig til Konfiskation, men vel in specie, naar de findes at staa i Seilbybet, og denne Mening strider heller ikke i nogen Maade imod den under Sagen fremlagte saakaldte Erklæring af 15de November 1786, hvorved 3 Mænd paa egne og øvrige Uggelhusbeboeres Vegne have forpligtet sig til ei at lade sig finde enten med Waade eller andre Fiskeredskaber udi Strømmen, Seilbybet, eller paa saadanne Steder, som skulle blive til Præjudice for Frisenvold Herkabs Rettigheder, og ihvorvel, at den i Netten foreviste Original af nævnte saakaldte Erklæring er skreven paa flet Papir, hvilket ogsaa endvidere kan ses udi Slutningen af det ved Randers Bythingsret i Mæret 1790 erhvervede og foran paaberaabte Thingsvidne, hvor det selvsamme Dokument ses at have været anbudet til Indlemmelse, og for det Andet kunde det efter slige Omstændigheder være Lovsmaal underkastet, om de andre Uggelhusbeboere ogsaa have givet de 3 Mænd, hvis Navne findes at være underskrevne, Fuldmagt til paa deres Vegne at indgaa nogen saadan Forpligtelse, saa kan Erklæringen, alt dette uanset, dog intet Udslag gjøre i Sagen, thi denne saakaldte Erklæring kan ikke anses at paalægge de Indstævnte enten andre eller stærkere Forpligtelser, end hvis Optyldelse Cieren af Frisenvold Løregaard ifølge de dette Fiskeri forundte Privilegier ellers kunde have Ret til at fordræ. At de Indstævnte kunne have solgt Lax, som endel Vidner have forklaret, det kan ikke sælbe dem eller geraade dem til Strafsidelse, saalænge der intet Bevis er fremsført, om at nogen Lax ved dem er bleven fanget i Dybet. — Paa Grund af alt Foransførte og Sagens øvrige forefundne Beskaffenhed

Fjendes for Ret:

Den Frisenvold Løregaard tilkommende Forret til at fiske midtstrøms eller i Seilbybet fra bemeldte Løregaard ned til Udbyhøi samt til at optrække deres Garn paa begge Sider, bør fremdeles